

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

ZEVENDE JAARGANG

NUMMER 82, SEPTEMBER 2013

Geliefde familie,

Het doet ons een genoegen jullie te kunnen mededelen dat onze **broer/oom Johan** bereid is gevonden om vanaf nu maandelijks een Column c.q. Commentaar te schrijven voor de **Slikkertjes-Nieuwsbrief**. Wij wensen (**oom Johan**) in deze veel succes en hopen dat jullie zijn bijdrages met genoegen zullen lezen.

COLUMN VAN (OOM) JOHAN

Maarten heeft aan mij gevraagd om elke maand een column over de familie van der Slikke te schrijven. Graag voldoe ik aan dit verzoek, want ik heb liever dat ik over de familie schrijf dan dat de familie over mij schrijft. Mocht u dus in de toekomst een vent door het raam zien gluren dan ben ik dat op zoek naar nieuws. Of als ik tijdens een verjaardag druk aan het schrijven ben, pas dan maar op. Ook als ik heel belangstellend naar de kinderen vraag, hoe het op school gaat enz., dan zit er een addertje onder het gras.

Nu moet ik het uit mijn hoofd doen en wat zal ik dan schrijven.

Over het verleden, over het heden of over de toekomst?

Over de toekomst kan ik niet schrijven zegt u! O nee, nou ik weet met wie Johan Slikkie en met wie Harmen van Dijk gaat trouwen. Over het heden kan ik ook schrijven. Maar over het verleden nog het meest.

Mijn moeder zei vroeger al: Die “Slikkertjes” zijn niet van die **beste** mensen. Dan moet er wel veel over te schrijven zijn, als dat zo is. Waarom is dat zo? We gingen toch trouw naar de kerk, zelfs door de weeks. We stopten nooit een lege hand in het kerkenzakje. En we zaten op een christelijke school. En we gingen niet samenwonen. Nou da’s waar, we gingen niet samenwonen, maar voor we trouwden speelde zich wel het één en ander af. Oneerbiedig gezegd, pa “Slik” heeft wat staan schreeuwen naar stelletjes die onder aan de trap stonden te scharrelen. Ik heb gehoord dat de kinderen van mijn zus Hanna allemaal keurig getrouwd zijn en waarschijnlijk zich ook keurig gedragen hebben tijdens hun verkeringstijd. Maar met mij en mijn broers is het een beetje anders gegaan.

Kijk, een aantal heeft in de verpleging gezeten en daar was het een vrijgevochten bende. Zelf ben ik eens toen ik thuis logeerde in mijn verkeringstijd naar het havenhoofd gelopen en heb daar aan de waterkant tot ’s nachts 01.00 uur gezeten. Toen ik thuis kwam was mijn vader helemaal over “de rooie”. Wist ik veel! Op “Bloemendaal” kon je gaan en staan waar je wilde.

Redactie:
M.M. van der Slikke
E-mail:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
E-mail:
Toom@kpnmail.nl

Beste familie en degene die dit leest, mijn ouders hebben met al die verkeringen en verlovingsen het nodige moeten verwerken. Natuurlijk was dat niet de enige reden, dat de “Slikkertjes” niet van die beste mensen waren. Een belangrijk argument van ma van der Slikke was ook dat we in zonden ontvangen en geboren waren en daar doe ik niets van af. Maar ik denk toch ook wel een beetje dat er zich meer heeft afgespeeld. Een ieder van mijn broers en zussen mag het zelf invullen. Van mijn broer Ben weet ik nu in ieder geval dat hij een kostbaar zilveren bestek in de put gegooit heeft. En van mijn broer Jaap dat hij op zondag ging tennissen.

Beste familie, ik zal voortaan geen lelijke dingen meer schrijven, maar wat ik nu schrijf moet van mijn hart af. Ik wil schoonschip maken. Op verjaardagen wil ik u recht in de ogen kunnen zien. Jullie weten dus nu dat de “Slikkertjes” niet van die beste mensen zijn en daar ben ik het mee eens. Uiteraard ben ik daarop een uitzondering. Maar niettegenstaande dat vind ik het fijn om jullie op verjaardagen te ontmoeten. Het is altijd heel gezellig. Dus tot de volgende verjaardag.

Jullie broer/oom Johan

FOTO VAN DE MAAND

In de vorige nieuwsbrief hebben wij gemeld dat onze grootmoeder **Petronella Cornelia Smit** reeds vijf kinderen had voordat zij trouwden met onze **opa Marinus van der Slikke**.

Haar oudste dochter was **tante Emma** en zij was getrouwd met **P. van Dorp**. Zij hebben jarenlang een schilderijenwinkel annex lijstenmakerij gehad op de Hoogstraat te Vlaardingen. **Tante Emma** is dus een halfzus van onze **(groot-) vader Marinus Maarten**.

Tante Emma was één van de aardigste tantes. Als je bij haar thuis kwam kreeg je een kwartje die bij thuiskomt direct in (o)ma's portemonnee terecht kwam.

(O)pa en (o)ma van der Slikke hebben toen zij 25 jaar getrouwd waren, als cadeau een schilderij van de kinderen gekregen. Deze hebben zij toen gekocht bij **tante Emma**. Maar na een paar weken kreeg **(o)pa** er spijt van. Het was een pracht schilderij alleen met duinen, maar zonder zeezicht. En dat leek **(o)pa** nu juist leuk. Met lood in de schoenen ging **(o)pa** terug naar **tante Emma** met het verzoek of zij het schilderij wilde ruilen. Nu, het was geen probleem, **(o)pa** mocht het ruilen voor een schilderij met duinen en met zeezicht. Dit schilderij heeft tot het overlijden van **(o)pa** altijd in de woonkamer gehangen.

En als de (klein-) kinderen kwamen, en je keek naar het schilderij dan zei **(o)pa**, als je naar het schilderij keek: “Wat jammer dat je niet vijf minuten eerder bent gekomen, want er ging net een schip voorbij”. Zo was opa.

Het schilderij is bij een van broers of zussen terecht gekomen. Door deze vragen wij of degene die het schilderij in bezit heeft, hiervan een foto te maken en naar ons te mailen, zodat wij het in de volgende nieuwsbrief kunnen tonen. Alvast bedankt.

tante Emma van Dorp

HET ZIEKENHOEKJE

In de vorige nieuwsbrief hebben wij abusievelijk niet vermeld dat **(oom) Ben** ons heeft bericht dat **(tante) Riekie** op woensdag 21 augustus in het Gelderse Vallei Ziekenhuis aan haar linker heup zou worden geopereerd. Onze excuses daarvoor. Gelukkig is de operatie goed gegaan. Al na drie dagen na de operatie mocht **(tante) Riekie** naar huis.

Dit is de tweede maal dat **(tante) Riekie** aan haar heup is geopereerd. Alleen was het de vorige maal haar rechter heup. En dat is niet zonder slag of stoot gegaan. Wel drie maal is toen de heup uit de kom geschoten en dat zonder enige aanleiding. Zelfs moest ze daardoor op een keer door de brandweer met een hoogwerker uit haar slaapkamer worden gehaald en met loeiende sirenes naar het ziekenhuis worden gebracht. Dus het is heel spannend of het nu niet weer gebeurt.

(tante) Riekie

Voor diegene die **(tante) Riekie** nog een kaartje willen sturen volgt hier haar adres.

R. van der Slikke;
Reehorst 32;
3772 RB Barneveld.

Liever bellen: **0342-414944**
of mailen: b@vanderslikke.nl of bvanderslikke@gmail.com

Op maandag 2 september kregen wij van **(tante) Anneke van der Slikke** de volgende mail.

Beste familie,

Even een berichtje van mij. Heel graag zou ik willen vragen of er familie leden een kaart

naar Maria zouden willen sturen. Ze heeft afgelopen donderdag (29 aug. red.) een auto ongelijk gehad. Gelukkig is het goed afgelopen maar het had voor haar al eeuwigheid

kunnen zijn. De Heere had nog geen lust in haar dood en heeft ze nog gespaard voor man en kinderen.

Er kwam een auto van links en die klapte op haar daardoor wilde zij uitwijken en daardoor klapte zij weer op een andere auto. De precieze oorzaak weet ze niet meer te herinneren maar de airbag vloog er uit en de ramen sprongen.

Dit alles in een ogenblik en omdat de airbag met een klap tegen haar aan kwam wist ze niet wat haar over kwam natuurlijk.

Maria had nog wel het besef dat ze uit de auto moest omdat ze bang was dat hij in brand zou vliegen. Ze vloog uit de auto maar halverwege zakte ze in elkaar de mensen hebben haar neer gelegd in het gras.

De ziekenauto en de politie waren snel ter plaats en ze is naar het ziekenhuis gebracht met zo'n nek steun ik weet niet precies hoe dat heet.

Gelukkig is alles nog mee gevallen, ze heeft wel haar arm in het gips omdat er een bot in haar hand is gebroken.

Ze heeft nog last van haar bekken maar de dokter dacht dat dit wel weer over zou gaan. En natuurlijk psychisch heeft ze weer een hele klap gehad.

Maria en haar man Wijnand hebben de laatste jaren veel meegemaakt. Wijnand heeft op een verschrikkelijke wijze zijn vader verloren enz. enz.

Verder laten we het hier maar bij.

Haar adres is: Maria Polinder
Spoekeboompje 5,
8075 DJ Elspeet.

Verder veel liefs van jullie
Zus/tante Anneke

Zij week naar links uit en toen

Wellicht zijn er die **Maria** een kaartje willen sturen. Graag horen wij van **Maria** hoe het verder is afgelopen en of haar hand nog in het gips zit. Wij wensen haar en Wijnand met de kinderen in ieder geval veel sterkte toe met deze schrik.

GEBOORTE

Op 6 september werden wij gebeld en kregen wij te horen dat **Martijn en Debora de Groot-van Krimpen** zijn verblijd met de geboorte van een zoon. Hij is vernoemd naar de overleden vader van **Debora** en heet dus **Cornelis**. Zij noemen hem **Cornell**.

Geboortekaartje Cornell

Maar al spoedig kregen wij te horen dat het met **Cornell** niet goed ging en in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Enkele dagen later kregen wij de volgende mail.

Hallo allemaal,

Waarschijnlijk hebben de meesten van jullie al gehoord dat Cornell in het ziekenhuis ligt na een slik, verslik incident. Het leek allemaal mee te vallen, maar nu is het gisteravond (9 sept. Red.) hier in het ziekenhuis weer gebeurd. Hij moet nu sowieso weer 48 uur blijven. Als het weer gebeurd weer 48 uur, enz..

Daarom kunnen wij met geen mogelijkheid zeggen wanneer hij weer thuis hoopt te komen. Waarschijnlijk pas na de kraamtijd. Daarom willen wij via deze weg doorgeven dat als Cornell gezond thuis mag komen, wij D.V. in de toekomst een kraammiddag hopen te geven. Waar en wanneer krijgen jullie nog te horen. Wij hebben niet alle mailadressen. Dus als jullie dit aan zoveel mogelijk mensen willen doorgeven. Alvast bedankt.

Martijn & Debora en de kinderen.

Gelukkig gaat het met **Cornell** wat beter. Daarom feliciteren wij door deze **Martijn, Debora en de kinderen** van harte met de geboorte van **Cornell**. Normaliter rekenen wij erop dat alles goed gaat. Maar op zo'n moment kom je er achter dat het toch niet zo vanzelfsprekend is. Het geeft dan ook redenen tot dankbaarheid dat het toch nog goed is gekomen.

Dan volgt nu de betekenis van de naam Cornelis.

Cornelis: de gehoornde c.q. van een hoorn

Wij hebben in de afgelopen periode geen bericht ontvangen dat er een baby wordt verwacht. Dientengevolge ziet de lijst er nu als volgt uit.

Gert en Karen de Weerd- Stam, eind november;
Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam begin maart.

EEN BIJDRAGE VAN.....

Zoals beloofd in de vorige nieuwsbrief komt nu het tweede gedeelte van de bijdrage **Elise Dirksen- van der Slikke**.

Lieve Familie,

Dan volgt nu tweede gedeelte van mijn herinneringen aangaand opa en oma van der Slikke.

Als je bij opa en oma was geweest dan ging je nooit met lege handen naar huis. Meestal kreeg je een rol of zakje snoep en altijd een paar stevige zoenen. En als we bleven eten, aten we zelfgemaakte warme rijstepap met een klontje boter en suiker.

In het gebed droeg opa dan de hele familie op en bad voor hun zorgen of dankte voor de blijde dingen. Ook werd dan altijd gevraagd om een behouden terugreis.

Als je met de auto wegreed knipperde opa met een zaklamp je na als ze je uit stonden te zwaaien dan kon je ze extra lang zien.

Wat ik mij ook nog kan herinneren is, dat opa en oma op een keer in 1997 speciaal naar Ederveen zijn gekomen. Oma heeft toen op ons verzoek, aan ons allen (kinderen en aangetrouwd) haar bekering vertelt. Wij waren daar zeer van onder de indruk. Helaas hebben wij dit niet opgenomen op een bandje.

Toen ik 16 jaar oud was ging ik in Salem werken en op kamers wonen in Slikkerveer. Op een vrije dag ging ik weleens naar opa en oma op de brommer. Dat waardeerden ze zo, dat ik dan altijd 5 gulden benzinegeld kreeg en dan zeiden ze: "Kom gezellig nog een keer gauw langs".

Met trouwen zagen ze het vanwege de afstand en hun ouderdom met hun gebreken (oma was veel aan de diarree) niet zitten om te komen. Maar later heb ik de jurk bij hen nog eens aangetrokken en hebben we toen foto's gemaakt. Hier zie je één van de foto's die zijn gemaakt. Wij staan hier voor het raam in de woonkamer in huize Rehoboth.

Toen mijn moeder (tante Alie) ziek was, belde opa vrijwel dagelijks op en gaf hij de bijzonderheden verder door aan de familie. Elke maand stuurde opa een bemoedigende kaart naar mijn moeder. Een dag na het overlijden van ma, zijn opa en oma nog bij ons op de Veluwe geweest. De begrafenis hebben zij achteraf op een bandje gehoord.

Ook na het trouwen probeerden wij opa en oma regelmatig te bezoeken. Het leuke was, dat opa, als je je aanmeldde beneden in de gang, hij snel spiekte op een briefje. En als dan achterkleinkinderen binnen kwamen, wist hij precies wie je was. Hij keek dan wie een beetje groter was of kleiner en dan had hij het vrijwel altijd goed. En dat tot verbazing van de achterkleinkinderen.

Zo zijn er nog heel veel goede en onvergetelijke herinneringen. Maar ik wilde het hier maar bij houden.

Rosalien, Royd en Myrthe

Ik wens een ieder de God van opa en oma persoonlijk toe. **Hij** is gisteren, heden en tot in der eeuwigheid Dezelfde. Er liggen vele gebeden voor het nageslacht. Wat zal het een wonder zijn als wij daar er bij mogen horen. Laten we er maar veel om vragen.

Als slot nog een hartelijke groet van Evert en Elise Dirksen uit Wekerom.

Zijn jullie in de buurt, kom gezellig eens koffiedrinken aan de AG Wijersweg 41.

Zijn er kinderen bij dan is dat extra leuk voor ons kroost Rosalien (10), Royd (6) en Myrthe (2).

Mocht je nog wooninrichting, tuinmeubelen e.d., boeken of speelgoed nodig hebben, en jullie zijn in de buurt kom dan langs bij ons in de winkel bij de HORA in Kootwijkerbroek aan de Wesselseweg 178/1.

Binnenkort (na de vakantie) ook te bezoeken via de website www.horakootwijkerbroek.nl

Hartelijke groeten,
Elise Dirksen

Elise, wederom hartelijk bedankt voor deze mooie bijdrage. Wie weet worden hierdoor nog vele neven en nichten geïnspireerd om ook hun herinneringen van **opa en oma van der Slikke** voor de nieuwsbrief op papier te zetten.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Van (oom) **Ben van der Slikke** kregen wij het bericht dat hij deze maand niet in de gelegenheid is geweest om iets over zijn jeugd te schrijven. Gelet op datgene wat hij tot nu geschreven heeft kijken wij er wel naar uit. Dus, wij zien de volgende bijdrage met belangstelling tegemoet.

Maar de afleveringen van oude kinderliedjes gaat gewoon door. (Wellicht hebben jullie ook nog suggesties).

Als je pas getrouwd bent

Als je pas getrouwd bent
Krijg je koekjes bij de thee,
Lever op je brood
Kind'ren op je schoot

Als je pas getrouwd bent
Krijg je koekjes bij de thee
Lever op je brood
Hoezee!

EEN BEDANKJE

Jullie kunnen het vast nog wel herinneren dat wij in één van de vorige nieuwsbrieven een oproep hebben opgenomen van **Harry en Esther Vuijk**.

Zij deelden toen mee dat zij weer naar Zuid-Afrika gingen en tegelijk op bezoek gingen bij een kindertehuis.

Zij hadden gehoord dat het kindertehuis een chronisch te kort had aan allerlei spullen. Toen hebben zij hiervoor een inzamelingsactie gehouden en dat is een groot succes geworden. Enfin, lees hun bijdrage.

Beste familie, vrienden en sponsors van onze actie,

Helaas helaas het is ons niet gelukt om vanuit Zuid-Afrika de weblog van de actie bij te houden. De verbinding was daar slecht of er was helemaal geen verbinding. Gelukkig konden we daar wel af en toe op de bank kijken en steeds weer zagen we dat er weer wat bij was geschreven voor onze actie. Uiteindelijk hebben we € 4.000,00 op weten te halen. Omgerekend is dat ca 52.000,00 Zuid-Afrikaanse randen. Een stapel geld van 12 cm hoog.

We waren 's maandags naar het kindertehuis geweest en verteld wat onze bedoeling was. Op dat moment hadden we € 3.000,00. Toen we dat vertelde reageerde ze daar een beetje van "o ja wat leuk" met gelijk de vraag, hoeveel rand is dat? Oeps ZOOOOVEEEEEEL.

We spraken af om een week later terug te komen en dat we dan gezamenlijk inkopen zouden gaan doen. In die week liep het bedrag op naar € 4.000,00. Oeps, kunnen we eigenlijk wel zoveel pinnen daar in Zuid-Afrika.....??? Gelukkig vonden we iemand die voor ons dat geld had liggen. Een stapel biljetten van alleen maar 100 rand. Dit is gelijk aan een stapel geld van 12 cm hoog.

Wat een stapel geld!

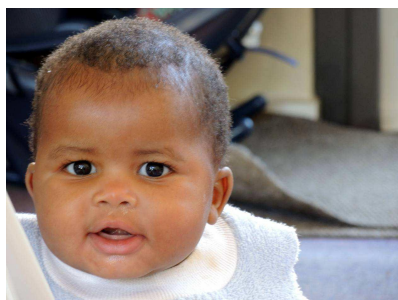
Toen we die maandag terug kwamen had het kindertehuis de actie zelf ook goed voorbereid en een lijst gemaakt van de broodnodige zaken. Een beetje verlegen, gespannen en opgewonden stonden ze ons al op te wachten en lieten ze hun lijst zien met bij ieder punt de vraag "vinden jullie het goed als we dat kopen" Als we maar genoeg randen hadden dachten we zelf. Het was best een lange lijst en wij hadden geen idee wat het in ZA allemaal kost.

- Voor 12 kinderen 3 maanden melkvoeding
- Kunststof speelhuis voor buiten in de tuin
- Kunststof speelhuis voor buiten met een glijbaan eraan
- Roeskristallen prullenbakken voor luiers
- 22 vierkante meter nieuwe geïsoleerde vloer (kinderen speelde op koude plavuizen)
- Zandbak en een waterbak
- Zakken speelzand
- 72 Avent flessen (12 kinderen met 6 eigen flessen per dag)
- Avent sterilisatieapparaat voor deze flessen
- 3 schommels
- 2 trekauto's
- 4 ballen
- 2 besemmetjes
- 3 zandemmers
- 2 wipwippen
- Kinderwagen incl maxicosi en een houder voor in de auto (bedoeld voor ziekhuis bezekken af te leggen)
- Wasmachine Samsung extra groot 13 kilo
- Droger 8 kilo
- Koel / vriescombinatie
- 2 aankleedkussens
- 8 meter stevige Luxaflex voor in de kinderkamer (incl montage door bedrijf)
- Opbergkralen
- Weegschaal waar kinderen op kunnen liggen (in bestelling)
- Een voorraad van verschillende medicatie

Een hele lange lijst

Na deze lijst ondertussen ingeslagen en besteld te hebben en in 2 auto's (busjes) te hebben gepropt zijn we eerst wat gaan eten. Ondertussen had alleen ik (Harry, ik was even wezen tellen) nog een idee hoeveel geld er in mijn tas zat. Die mensen van het kindertehuis waren helemaal blij met het feit dat, alles wat ze wilde hebben al achter in de bus lag. Ja, en dan. Uuhh Stienie, we hebben nog € 28.000,00 rand over.... Na een snelle inventarisatie kwam het er wat voorzichtig uit dat de wasmachine en de droger aan hun laatste beurten toe waren en dat de koelkast ook best wel klein was.... Maar die zijn veel te duur Ja, bescheiden was ze wel. We vertelde dat wij geen dubbeltje mee naar huis zouden nemen en dat vandaag gekocht moest worden wat ze nodig dachten te hebben.

En dat voor deze kinderen

Beste mensen, als jullie maar een klein idee zouden hebben hoe ze daar op deze actie gereageerd hebben.... Onvoorstelbaar... onvoorstelbaar, wat een bijzonder dag was dit. We kunnen zeggen dat het geld tot de laatste cent goed besteed is. Wij waren erbij en zijn er getuigen van geweest.

Nog nooit zoiets gezien, dat deze mensen vrijwillig hun huis delen met 12 kinderen en dat met zoveel overgave doen, dat maakt je klein..... We zijn blij dat we deze actie hebben opgezet en met jullie bijdrage hebben waar kunnen maken. Het was vaak het gebed van die vrouw die al heel wat keer had gebeden of er eens iemand zou komen die haar mee nam naar de winkels om voor die kinderen nu eens te kopen wat ze nodig hebben....

Deze vrouw heeft ook haar bedankje (in het Zuid-Afrikaans) naar ons gemaaild die we uiteraard met jullie delen. Haar verhaal spreekt voor zich....

Harry, Esther en familie,

Eerstens wil ek julle bedank vir julle wonderlike en baie welkom besoek hier by my. Dit was vir my heerlik en 'n eer om julle te ontvang, veral omdat julle na 3 jaar nog bereid was om hier by Huis Thandi te kom besoek.

Ezekiel sowel as Michael is regtig 2 pragtige, rustige seuns.

Ezekiel is so mooi en hy lyk so gelukkig. Baie dankie vir julle groot liefde vir julle seuns. Dit maak my hart bly om hulle so te sien.

Dan wil ek vir die Here baie dankie sê vir julle finansiële hulp vir Huis Thandi. Dit was sooooo lekker om 'n inkopie lysie te maak en dan saam met julle winkels toe te kon gaan en alles te koop wat my hart maar net kon begeer. Ek het altyd so 'n begeerte gehad dat iemand vir my moet vat om te gaan shop vir die babas. Harry, Esther en familie, julle het dit moontlik gemaak om daardie begeerte in vervulling te bring. As ek in die babakamer in stap, of buite gaan of selfs net na die wasmasjien kyk, skud ek nog steeds my kop in ongeloof. Julle het werklik my een groot begeerte laat waar word.

Baie, baie dankie aan elkeen van die familie wat finansiël bygedra het om hierdie inkopie ekspedisie so wonderlik vir my te kon maak sodat Huis Thandi vir elke baba meer kan beteken as net liggaamlike sorg.

Ek wag nog net vir die blinds by die venster in die babakamer en die baba weegskaal. Sodra ek dit gekry het sal ek fotos deur stuur vir julle.

Ek het al met die babas buite gesit en hulle het dit so geniet om met die trek trollie en balle te speel. Al is dit nog winter koud hier. Hulle gunsteling speelgoed was die besempies. Jammer, hulle het so lekker gespeel dat ek nie daaraan gedink het om fotos te neem nie. Ek sal dit wel weer doen en vir julle stuur sodra ons somer begin.

Mag julle die Seën, Vrede en Liefde van God oorvloediglik in julle lewens ervaar.

Julle het 'n wens laat waar word wat elke baba wat in hierdie huis kom bly se lewe gelukkiger gaan maak.

Groete en groot kusse vir almal

Stienie.

EVEN OP STAGE

Wij kregen van **Louise van Noort (dochter van Jan en Lizette van Noort- van der Slikke)** de volgende mededeling.

Hallo allemaal,

Aankomende zaterdag (31 aug. red.) ga ik verhuizen. Ik moet voor 20 weken stage lopen in Antwerpen. Om elke dag heen en weer te reizen is niet erg handig.

In Antwerpen heb ik een huisje kunnen regelen.

Hier ga ik dan 20 weken verblijven.

In de weekenden ben ik ook niet thuis.

Alleen tussen kerst en oud en nieuw ben ik thuis.

Het zal wel wennen zijn helemaal alleen alles te moeten doen, maar toch heb ik er super zin in.

Ik wilde jullie via deze mail hiervan op de hoogte stellen.

Mijn adres is:

Jules Moretuslei 418

2610 Wilrijk

Te bereiken ben ik op mijn mobiele nummer: 06-11937390

Liefs....

Louise van Noort

Louise, wij wensen je veel succes en het zal best wel lukken.

TE KOOP AANGEBODEN

Esther van der Heide- Vuijk biedt het volgende aan.

Het gaat om een 2 en 2 ½ zit

Beste familie,

Wij hebben een bank voor de verkoop. Misschien heeft iemand van de familie er interesse in. Het gaat om een twee en twee en half zit, bruin met leren armstukken. (zie foto). In goede staat, lijkt het iemand wat, even bellen naar: 0180-423330.

Hartelijke groeten
Esther van der Heide

Spannend wie de nieuwe eigenaar wordt.

MIJN HOBBY

Naar aanleiding van onze oproep aan de familie met het verzoek aan degene die een hobby hebben, een stukje hiervan te schrijven, hebben wij van **(oom) Johan** onderstaande bijdrage ontvangen. Een interessant stukje. **(Oom) Johan** bedankt! (Wie volgt?)

Hallo allemaal,

Als ik een artikel over mijn hobby: “klokken en uurwerken” moet schrijven, dan weet ik niet waar ik beginnen moet.

Er zijn niet zoveel boeken over “klokken” geschreven, maar ze zijn er wel. Ook over “de tijd” en daar vallen uurwerken ook onder.

Uurwerken zijn er al van de vroegste tijden. Dat zijn tijden van voor Christus. De eerste tijdmeting vond plaats met een in de grond gestoken stok. Wat later werd de “waterklok” uitgevonden, bekend in het oude Egypte.

Mooie bronzen klok

De eerste uurwerken zoals wij die kennen stammen uit de 16^e eeuw. In 1596 bijvoorbeeld hadden Heemskerck en Barentz op Nova Zembla een bronzen klok bij zich die al op gewichten liep. Maar er hangen in musea klokken die nog veel ouder zijn. Daar zitten klokken onder die van goud zijn, klokken die

ongelooflijk kostbaar zijn. Als ik een klok repareer mag het een klok zijn die een paar tientjes waard zijn, maar in musea hangen klokken die duizenden euro's kosten om ze te restaureren.

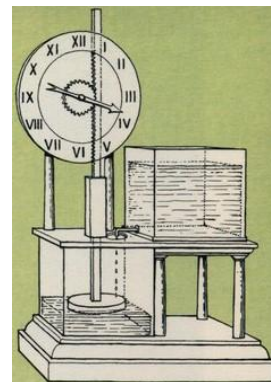
Klokken om makkelijk te repareren zijn b.v. Zaanse klokken en stoeltjesklokken. Het gemakkelijkst zijn de pendules, de schoorsteenklokken. Als een klok gerepareerd moet worden moet je altijd het gaande werk en het slaande werk uit elkaar houden. Het gaande werk is het gedeelte van de klok waar de raden zitten die de wijzers aandrijven. Het slaande werk is het gedeelte wat voor het slaan van het uurwerk verantwoordelijk is, Dat kan de halve en hele uren zijn maar er zijn ook klokken die elk kwartier slaan, de klokken met b.v. een Big Ben slag.

Stoeltjesklok

Elk uurwerk heeft dus een gaand en een slaand gedeelte. Beide gedeeltes worden aangedreven door een veer of gewichten. Een klok uit elkaar halen kan iedereen en sommige mensen kunnen een klok ook wel weer in elkaar zetten. Vooral als je een klok links en rechts en van boven en beneden fotografeert en de klok van tevoren goed bekijkt dan lukt het wel. Maar repareren is een ander verhaal.

Om te beginnen moet je al een loep hebben, want een tand aan een radertje solderen doe je niet zomaar. Het gaat om millimeters bij het vijlen. Dan moet je verschillende soorten tangen, schroevendraaiers en vijlen hebben. Ook heb je eigenlijk vrij veel onderdelen nodig om versleten delen van de

Waterklok

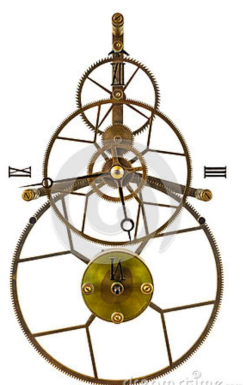
Zaanse klok

klok te vervangen. Alles bij elkaar kost het veel tijd, kennis en energie om een klok te repareren. Geen wonder dat een goede klokkenreparateur gemiddeld 100 euro vraagt voor een reparatie. Dat is voor een goedkope klok of pendule te duur. Daarom is het als hobby een leuke bezigheid. Leuk is het ook om alle onderdelen van een klok een naam te kunnen geven, om te weten hoe een uurwerk in elkaar zit en als dan bovendien een klok na reparatie weer als een zonnetje loopt geeft dat veel voldoening.

Natuurlijk kan ik een heel verhaal schrijven over het repareren van klokken, over deze hobby, maar of dat boeiend is om te lezen daar heb ik zo mijn twijfels over. Wel is het boeiend om er over te lezen. Er zijn meer dan 100 soorten klokken.

Pendule

Skeletklok

Wel eens van een notarisklok gehoord. Of een skeletklok of een globeklok. En dan heb ik het nog niet eens over een zwaartekrachtsklok of een Franse rollende klok. Tussen haakjes, een antieke globeklok kost tussen de 250.000 en 300.000 euro. Maar genoeg over mijn hobby.

Nogmaals, alle mechanische klokken hebben mijn belangstelling, maar elektrische klokken, hoewel zij veel zuiverder lopen dan mechanische vind ik ondingen. Je koopt bij b.v. Intratuin een stationsklok van 1 meter groot en dan zit er aan de achterkant een uurwerk van 10

cm met een batterij. Leuk, voor U maar niet voor mij.

Tenslotte mocht u interesse hebben in een cursus uurwerk-reparatie. Ik kan het warm aanbevelen. Het kost 200 euro voor

7 avonden van 20.00 uur tot 23.00 uur en het is in Delft. Da's inclusief koffie en wat gereedschap als een loep, olie, pincetten en een niertjeslichter. Er zijn niet meer dan 2 cursisten. Heel gezellig en heel leerzaam. Aanbevolen!

Frans rollende klok

Globeklok

Hartelijke groeten,
Johan

OPA'S HERINNERINGEN

Dan gaan wij nu weer verder met de nooit verstuurde brief van **(O)ma** aan **ds. G. van der Breevaart** opgenomen. Wij zijn geïndigd met de zin waar **Oma** schrijft:

Eerst kon ik onbekeerd niet sterven en nu niet onverzoend.

Ik moest mijn pad alleen gaan. Zes jaar lang ben ik van God en mensen verlaten geweest en heb geleerd wat vijandschap is. Dat is een zeer bitter pad voor mijn vlees geweest. 't Zou te lang worden alles op te schrijven, maar ik moest mijn afgod kwijt. Mijn kindertal steeg tot veertien. Bittere noodzaak: van Godswege had ik die weg nodig. Later mocht ik hem goedkeuren. Wat had ik graag met een versje of traantje zalig willen worden.

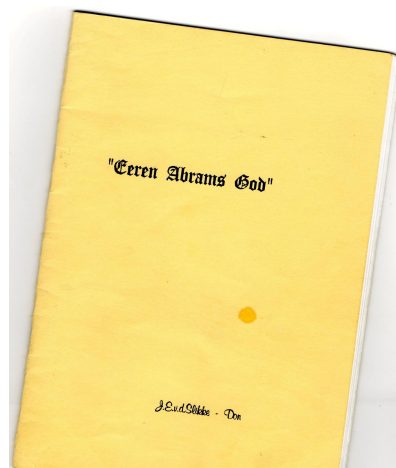
Eens werd ik bij Lot bepaald; Hij werd uit Sodom geleid en zijn vrouw keek om, maar zij werd een zoutpilaar. O, dat wonder dat ik nog leefde. Ik was gelijk alles kwijt en durfde nooit meer aan hetgeen geweest was te denken. Het was alles Christus niet. Toen werd die weg toegemuurd. Vooruit wilde ik niet en terug kon ik niet. Ik had het gedaan, o dominee. De lust was er uit om zalig te worden, zo had ik het nooit bedoeld.

*"In 't stille graf zingt niemand 's Heeren lof,
het ziellos lijf, gedompeld in het stof,
kan Hem geen glorie geven."*

Het was of daar nooit een eind aan kwam. Ik wenste nooit geboren te zijn geweest en was jaloers op de beesten.

Tot zover weer een stukje uit **oma's** brief.

Het is wat, door geestelijke nood zo in de put te zitten, zoals **Job**, dat je wenst nooit geboren te zijn. Met recht kan gezegd worden dat **(o)ma** door een diep moerbeidal is gegaan. Dit stukje geeft dan ook genoeg stof om over na te denken. Het is onze wens en bede dat deze stukjes, die in de nieuwsbrief zijn opgenomen, nog binnen onze familie gezegend mag worden. Want om die reden heeft **(o)pa van der Slikke** het boekje waarin deze bekeringsgeschiedenis van **(o)ma** staat, uitgegeven.

Het boekje van Oma

JARIGE VAN DE MAAND

Voordat wij de nieuwe **“Jarige van de maand”** bekendmaken, komen nu eerst drie (vier!) bedankjes van de vorige **“Jarigen van de maand”**.

Allereerst die van de maand juli. Dat waren **Annelies en Mariëlle Snetselaar**.

Hallo allemaal!

Toen we op onze verjaardag zagen dat we hierin stonden vonden we dat superleuk!
Diezelfde dag kregen we ook veel kaarten en in sommige zelfs geld! Hartelijk bedankt ☺
De vakantie is nu jammer genoeg om, dus gaan we nu minder vaak naar onze tante waar we onze lieve2ling neefjes Jesse en Rens vaak hebben verzorgd! We zitten nu allebei in onze opleiding helpende zorg en welzijn niveau 2, we hebben het er al erg naar ons zin!

Liefs Annelies&Mariëlle

*Annelies en Mariëlle
of is het
Mariëlle en Annelies
Snetselaar*

Dan komt nu als toegift een unieke foto van twee tweelingen. [op verzoek van (O)pa Theo Snetselaar].

Wie ie wie?

Jesse en Rens van Ginkel met hun tantes Annelies en Mariëlle Snetselaar.

Robin Steenhoven, “de Jarige van de maand augustus” stuurde ons de volgende dankbetuiging.

Hallo allemaal,

Wow, wat een verrassing al die verjaardagskaarten op onze deurmat en allemaal speciaal voor mij.

Robin Steenhoven

Spannend om de enveloppen te openen en te lezen van wie deze zijn. En tot mijn grote verbazing zat in een aantal enveloppen ook geld voor een cadeautje. Ik heb het allemaal bij elkaar gelegd en ik ga hier iets leuk van kopen. En dan niet te vergeten de e-cards met de beste wensen. Ik vond het een hele leuke verrassing en ik wil jullie via deze weg hartelijk bedanken.

O ja, er stond een klein foutje in de nieuwsbrief: ik ben niet 8 geworden maar 9 jaar. Dom van mijn mama dat ze dit niet heeft laten aanpassen na de aankondiging.

Groetjes,

Robin

“De Jarige van de maand september” Martha Bos mailde ons het volgende bedankje.

Beste familie,

Via deze weg wil ik, Martha Bos, jullie allemaal hartelijk bedanken voor de kaarten, zowel met de post als digitaal. Ik heb het als zeer positief ervaren om de jarige van de maand te zijn zonder dat ik het wist.

Het is zeker een aanrader voor alle Slikkertjes-Nieuwsbrief lezers om een kaart te sturen naar de jarige van de maand.

Groetjes van Martha Bos.

Martha Bos

En dan volgt nu de bekendmaking van **“de Jarige van de maand oktober”**.

Dit maal geen oom of tante, geen neef of nicht, maar een lief dametje, **Johanna Hoogendoorn**, die door omstandigheden tijdelijk niet bij haar ouders thuis kan wonen. Zij woont inmiddels bijna een jaar bij **Gijsbert-Jan en Jantine van der Slikke- Roozendaal**. **Johanna** hoopt op 24 oktober 11 jaar oud te worden.

Johanna

Gelet op de omstandigheden waarin zij verkeert, leek het ons goed haar “**de Jarige van de maand oktober**” te laten zijn.

Wij hopen dan ook dat jullie allemaal meedoen om er voor te zorgen dat op 24 oktober de brievenbus bij **Gijsbert-Jan en Jantine** overloopt.

De kaarten kunnen jullie sturen naar:

**Johanna Hoogendoorn,
p.a. Hofje van Gratie 2,
2926 RD Krimpen aan den IJssel.**

Bellen kan ook : **018-512796**

Of mailen: **g.vanderslikke@gmail.com**

Bij voorbaat hartelijk dank.

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia.